Solar Wind

On Iunie 03, 2018

Învață să creezi mediul necesar pentru relevarea sentimentelor profunde, conferind credibilitate și consistență unei realități care te modelează în baza unei conexiuni universale.

O mână din umbră îmi întinde cheia singurei căi din dinamica unor cauzalități multiple, tot așa cum zeii îmi pun înaintea judecății nemărginirea lor. Dar nu în varianta de comunicare între corpuri planetare printr-un sistem energetic, nici ca alternativă de destinație spre un alt nivel al cunoașterii, ci ca o lectură interesantă ce poate fi parcursă într-o singură unitate de timp bine determinată.

Negreșit, îmi concentrez toate simțurile asupra acestui braț invizibil, străpuns de o enigmă fără margini, care se interpune între mine și textul pe care-l redă tăria nemuririi, proiectându-mi profunzimea pe pagina unei conștiințe cosmice alături de semnele pline de tâlcuri ale unei purități originale. Traversare a absurdului? Ficțiune reală? E ca și când mi-aș propune descoperirea pe cont propriu a realității din spatele conceptului de viață după moarte, prin utilizarea unei combinații de culori care nu vorbește despre perfecțiune, ci despre triumful unei convenienețe sublime între nevoia de depășire a propriilor limite și starea de confuzie a unor gânduri dezbinate.

Nu sunt atotștiutor, dar pot simți totul. Liber în totalitatea unei sclipiri de inspirație, față de o imagine care se vrea reală dar în realitate nu mai este, îmi aștern sentimentele cele mai expresive despre efectele lumii și întunericului, hipnotizat parcă de spectacolul însăși al intervenției divine. Așa e cu artiștii, ei acceptă ca pe o normalitate motivul unei disperări a naturii spiritului de a interpreta misterele universului prin contraste cromatice care creează profunzime și varietate într-un decor auster, situat la limita dintre vis și realitate.

Culorile care îmi luminează destinul în veșnicia lui Dumnezeu, ca o infinitate a esențelor cosmice mișcându-se necontenit în toate direcțiile, sunt conținute în forma scrisă a unei înțelegeri care depășește orice frontieră a timpului și spațiului, în marele dicționar al limbajului figurativ. Ele par a îngriji implicațiile profunde ale unui clarobscur pe care numai un Caravaggio l-ar fi putut vedea realizat fără dificultăți prea mari.

Leadership: Îți expui o parte importantă din ceea ce ești pe linia continuă a unei opere de artă considerată originală, în măsura în care accepți să fii pus în ipostaza unei concurențe cu tine însuți?

Ca două mâini împreunate, textul și pictura se întrepătrund misterios într-un joc nebun de v-ați ascunselea cu viața și cu moartea împreună, între albul unei hârtii transformată în confesor și negrul ca mormântul al unei profeții de peste veacuri. Baza sensibilă a construcției artistice, sprijinită ferm pe un joc al contrastelor calitativ apropiate care dau naștere la ritmuri tensionate, capabile să sugereze stări emoționale și mișcări vitale, se potrivește actului de raportare a subiectului la o realitate în care nimic nu este cum era înainte.

Privitorul tabloului al cărei esență confundată cu noțiunea de hazard o inserez în această pagină fără seamăn, esență pe care încă nu ați ghicit-o de tot, pare a rămâne fără răspuns la o întrebare seculară: cum trebuie să interpretezi un labirint care continuu îți stabilește noi destinații, de cele mai multe ori făcându-te să te rătăcești și nu reușești să ajungi la nicio concluzie?

O fereastră către o altă lume se lasă deschisă de confesiunea unui reflex al adevăratei entități spirituale de care aparține imaginea unui artist pe scena creatoare a unei izbucniri de emoție cotropitoare, la împărțirea unei constante cu infinit ca limită de șir al unei însemnări confidențiale. Inevitabil, accept să fiu pus în ipostaza unei concurențe cu mine însumi atâta vreme cât realitatea imediată în care cred cu toată ființa confirmă adevărurile unei lumi care își descoperă nemărginirea prin exersarea constantă a operației de amestecare a luminii și umbrei într-un spațiu de comunicare cu Dumnezeu.

Adevărul pare mai dezorganizat ca oricând. Peisajul visurilor născut din paleta cromatică a unui stil impresionist interpus în fața cerului și luminii solare, pe care îl dă sentimentul unei întâlniri mistice cu Dumnezeu, se încadrează în limitele fixe ale unui tablou care e demn numai de mine.

Leadership: Faci totul pentru a convinge spectatorul erudit de calitatea numărul unu a geniului tău, oferindu-i posibilitatea de a savura un tablou în absența "înțelegerii" sale?

L-aș întreba pe făuritorul "Statelor lunii și ale soarelui", fără a deranja nimic din hazardul unei inspirațiuni fără seamăn: Spune-mi cinstit, se poate concepe ca din nimic să se facă ceva?

Genialitatea lui Cyrano De Bergerac mi-ar răspunde în scris cu cerneală invizibilă, pe o foaie albă ca o vrajă care te ține locului și nu te înspăimântă: *"Între nimic și un simplu atom există o asemenea nesfârșire, încât nici cea mai ascuțită minte nu ar putea s-o pătrundă. Ca să ieși din acest labirint inexplicabil, trebuie să admiți că materia este eternă, ca și Dumnezeu, și atunci nu va mai fi nevoie să admitem un Dumnezeu, deoarece lumea ar fi putut exista și fără el."*

Mâna din umbră își retrage prezența, dar nu înainte de a îmbrăca veșmântul alb al unei pagini umplută cu gânduri intoarse spre tragediile unei biblioteci antice disparute. În sfârșit, mă despart aici de contrastul dintre aparență și esență, modelat de clarobscurul unei oglinzi fermecate în care îmi văd încă o dată universul. Geniul meu întrece orice așteptări prin faptul că lasă loc de orice interpretare când vine vorba de percepția vizuală a imaginilor, a iluziilor imaginilor și a iluziilor optice care demonstrează că ceea ce se vede nu coincide întotdeauna cu realitatea.

Probabil, nu voi putea ajunge niciodată la aceeași putere fără seamăn al lui Dumnezeu, iar corpul îngerului din mine nu face excepție nici dacă ar fi imortalizat în literatura universală sub peniţa nemuritoare a lui Cyrano De Bergerac. Dar ceea ce e remarcabil în această zonă a tabloului pe care v-am făcut s-o adăugați la trăirile voatre în ultimele 5 minute, este că oricât ați încerca să-mi atribuiți o notă de "naivitate", sunt sigur că bucuria sufletului nu o veți găsi decât la Mine. Şi nicăieri altundeva.

Într-un joc de cuvinte în care Luna acoperă efectiv discul Soarelui, ca o vrajă de ascundere a unor părți din masa universală, probabil mai profund decât pare la prima vedere, se proiectează imaginea marelui orologiu care va înceta să mai arate cât este ora. Atunci voi deveni altarul dedicat unui Dumnezeu fără nume.

Statutul de creator de excepție este sugerat în interiorul imaginii înseși, prin mijlocirea unui aspect figurativ. El este în același timp în imagine și altundeva, în felul cum e spusă povestea.

Solar Wind este o expresie bine înrădăcinată în literatura unei minorități care nu se descompune prin lipsa unei temeinice și adânci înțelegeri a operei în sine, îmbinând culoarea cenușie a unui univers imprevizibil, fără reguli, cu albul unei pagini scrise în limba

sentimentelor și dorințelor.

Pe această cale, sunt nevoit să citez cuvintele pline de har ale unui mare învățat, pe nume Wilhelm Hauff, al căror ecou a străbătut distanțele enorme ale universului și s-a întors la mine, ca la toți cei nemuritori, pentru o fracțiune microscopică din imensitatea unei secunde astrale:

"Sunt doar un biet tânăr nevoit să-și croiască un drum prin lume cu pana sa. Aparțin tuturor, îmi aparțin mie însumi, dar nu aparțin nici unei școli... Nu simt deasupra mea niciun stăpân sau dascăl căruia să-i datorez supunere, în afara legilor eterne ale binelui și frumosului, spre care tind, chiar și așa, într-o manieră nedesăvârșită. Se prea poate să nu fiu în stare să țin forma departe de influența timpului, dar spiritul îmi va rămâne nemăsluit."

* Notă: Stive Morgan - Solar Wind (part 2)

Source: https://neculaifantanaru.com/solar-wind.html